

Gök Gürlüyor

Göğün gürlemesi ile irkiliyorum. Hemen işe koyuluyorum. Onlarca kez yaptığım birşey bu. Buzdolabını çekiyorum yavaşça, arkasına geçiyorum sonra. Birkaç test kitabı çıkıyor arkasından, anlamıyorum sebebini. Soramıyorum da Kâmil'e, ya ayıp olursa?. Yanlışlıkla atılacak bir yer değil sonuçta. Kâmilin eline usulca tutuşturuyorum neden orada olduğunu sorarcasına. Uzaklara dalıyor oda.

- “Erkek kardeşimin, o artık çok uzaklarda.”

diyor, ekliyorum bende bardaktan taşarcasına

- “Yurt dışında mı?”

“Hayır” diyor, “Basamıyor artık toprağa”. Susuyoruz sonra, sadece susuyoruz. Ben işimi bitiriyorum. Veda ediyorum ev halkına.

Ofise döndüğümde harun bana bakıyor ilk defa. Bu farklılık gözümde kaçmıyor aslında. Bozuntuya vermiyorum, hâli hazırda geliyor zaten yanıma. “Nasıl geçti” Diye soruyor, gözlerinde ilgi dolu bir eda. 3 Sene boyunca böyle bir şey sormamıştı bana. “Üzücü” Diye yanıtlıyorum kısaca. “Ne oldu” diye soruyor sonra. Anlatıyorum...

Kâmil'in kardeşinin muhtemelen intihar ettiğinden ve durgunluğunun bundan olduğunu söylüyorum. Test kitabından bahsediyorum.

Mesai bitiyor, şirketin arabası bende kalıyor ve eve dönüyorum *Vega - Serzeniste* eşliğinde.

Masumsun sen
Masumsun sen
Bana göre
benimse kırk tilkiyle şu beynimde
Ne işim var savaşlarda boyalarla gözlerimde

Ama ben, ben masum değilim, görüyorum gözlerinin içinde. İnsanların, hayvanların ve taşların gözlerinde. Arabayı durdur, merdivenlerden çık, birine omuz atmaktan çekin ama korkma, kapıyı aç, içeri gir, perdeyi kapat, elini yüzünü yıka ve çay demle. Döngüne dön, sıradan, rutin şeylere. Zaten hep bir evden çıkarsın sen, gidersin bir eve. Bir evin yok çünkü hiç bir yerde. Evin belleyemedin, doğdun yeri bile. Ölümünden kaçtığın gibi kaçtın evi evleştirmekten. Birde ezberinde olmasına rağmen okumaktan mutlu olduğum şu “*Gönlümün Kül Tablası*” ‘ını tekrar tekrar ezberle. Bildiğin şeylerin orada olması, onları tasdiklemek seni arşa çıkarsın ve zevk içinde git rüya denen yere.

Damlayan gözyaşı olmak zorunda mı?

nasıl ki düşen bir yaprak gökten düşüyorsa
bende öyle düştüm şu kuyuya
en dibinde yusuf siyerler okuyordu
şiir ezberler gibi dua ettim kuyuma

ve tüm dualar kabul olur
rüya gibidir
keskindir
en çok köpekleri uzaktan sevenlerden nefret ediyorum

Revision #1

Created 9 Aralık 2023 11:02:07 by Kelimeadam

Updated 9 Aralık 2023 11:04:11 by Kelimeadam